

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

6. Quod Deus coniunxit, homo non separet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

accusatio. Ego verò in nullo adhuc scriptore Catholico aduerrere potui, hunc locum ad purgatorium accommodari. Fefellit fortè Calvinū alius similis locus Matth. 5. vbi dicit Christus. *Non exies inde donec reddas nouissimam quadrantem.* Hunc enim sanè locum ad purgatorium applicari posse disputant interdum Catholici, & inter alios Robertus Bellarminus satis copiosè & accuratè. Controuerf. tom. 1. Controuerf. 5. lib. 1. cap. 4. de purgatorio. Et de hoc loco suprà Caluino prolixius latifecimus, vbi prolixius debacchatur.

IN MATTHÆI CAP. 19.

6. *Quod Deus coniunxit, homo non separet.*

ARRIPIT hoc loco Calvinus, vt in tota passim quam facit sacri Euangelij expositione, Catholicos taxandi ac reprehendendi occasionem. Quæ seu hic seu alibi si iusta foret, laudem mereretur veritatis defensio. Nunc quum putidas calumnias effutiat, nec illè à nobis negligendè sunt, quia simplici lectori imponitur, & Christi Ecclesia diffamatur; & docet præterea nos quæ contra hæreticos modernos pallim valent, vt ea diligenter obseruemus: sicut solent mali mores bonis legibus causam dare. Ait igitur hoc loco. *Latius extendi hæc Christi doctrina potest. Papistæ Ecclesiam à Christo Capite suo auulsam nobis fingentes, truncum & mutilum nobis relinquunt corpus. In sacra Cæna quæm Christus panem vino coniunxerit, vsu casualis totam plebem priuare ausi sunt. His diabolicis corruptelis opponere licebit: Quod Deus copulauit, homo non separet.* Hæc ille. Monuit nos cauillator impotens cauil.

Præposi- cauillandi magis auidus quam peritus, quæ in il-
 torū Eccle lum iusta & certissima accusationum tela conij-
 fiæ autho cere debeamus. Ait nos fingere Ecclesiam à Chri-
 ritas non sto Capite auulsam. Nempe quia caput Ecclesie
 diuellit agnoscimus Rom. Pontificem D. Petri successo-
 corpus à rem. Quæ accusatio si iusta est, ipse ergo Chri-
 Capite, stus quum dixit Petro, *Tu es Petrus, & super hanc pe-*
 Marth. 16 *tram edificabo Ecclesiam meam, & postea Pasce oues meas,*
 Ioan. 21. in quibus verbis Petrum constituit Ecclesie suæ
 (non particularis alicuius, sed vniuersalis, nepe
contra quam porta inferi non praualerent) Caput vica-
 rium & ministeriale, suam Ecclesiam à seipso Ca-
 pite diuulsit: vel si hoc vnum totius Ecclesie Ca-
 put satis in Scripturis expressum non videtur (quo
 nihil tamen expressius positum est) quum Paulus
 Heb. 13. dixit, *Obedite Præpositis vestris, &c.* an illos à Chri-
 sto diuulsit, vt Christo non obedirent? An non
 Christus disertissimè docuit Ecclesiam suam à se
 Capite non diuelli, sed sibi potius arctissimè con-
 iungi, quando Præpositi, Pastores, Magistri Ec-
 clesiarum audiuntur, quos ipse misit, dicens illis
 Luc. 10. hæc verba: *Qui vos audit, me audit, &c.* Nos ergo seu
 vnum totius Ecclesie Caput, seu in particulari
 quaque Ecclesia vnum proximum & proprium
 Caput audientes, siue ille Pastor siue Episcopus
 sit, non Ecclesiam à suo Capite diuellimus, sed
 Ecclesiam suo Capiti arctissimè obedientie &
 vnitatis vinculo coniungi ostendimus. Calvinus
 autem qui Ecclesiam Catholicam tot seculis à
 Christo diuulsam affirmat, qui tot Patres & Ec-
 clesiarum toto orbe Episcopos in Scripturis expo-
 nendis turpiter errasse, erroribusque in fide gra-
 uissimis laborasse contendit, qui nec vnum supre-
 mum Caput D. Petri successorem, nec vllum in
 Ecclesia aliqua particulari Præpositum agnoscit,
 sed

sed ad Seniores populi totam Ecclesiæ gubernationem transfert, ille certè evidentissimè Ecclesiam à Christo Capite diuulsi, planèq; ἀκεραλον penitusque truncum reliquit. Rursus si vnam venerab. Eucharistiæ speciem populo subtrahendo, separatur quod Deus coniunxit, quanto peccauit enormius & sceleratius Calvinus, qui ab vtraque specie sacrum Christi corpus sacrumque sanguinem ita penitus diuulsi ac separauit, vt à pane & vino in cænaquam celebrat, tam procul separaretur corpus & sanguis Christi, quàm cælum à terra seiungitur? Illis enim ipsissimis verbis homo impius profanam suam cænam commendat; nec in sacramento, sed in cælo querere nos iubet. quod in hac sacra Cæna vel comedamus vel bibamus. Nec accipere corpus & bibere sanguinè Domini, sed audire historiã Euangelicam & credere docet. His diabolicis Caluini corruptelis merito opponere licebit: *Quod Deus coniunxit, homo non sepatet.* Catholica vero Ecclesia vnam speciem populo porrigendo, & totum Christum illis porrigit, quem huic Sacramento Deus coniunxit; & nihil separat quod Christus coniunxit, quia in sacrificio quod Christus fecit, vtramque speciem tenet, sicut tenuit Christus. Quam rem infra suo latius loco discutietur.

Ad
Matth.
cap. 26.
ver. 27.

9. *Et qui dimissam duxerit, mœchatur.*

His Christi verbis pro secundis nuptijs post diuortium adulteræ conjugis adhuc superstitis more omnium hæreticorum hodie abutitur Calvinus, omnèsq; hætenus Scripturarum interpretes qui aliter senserunt, tam vetustissimos Patres quàm tractatores modernos

Nuptiæ
post di-
uortia
superstite
dimissa.

N au-